

Janusz Korczak (Henryk Goldszmit)

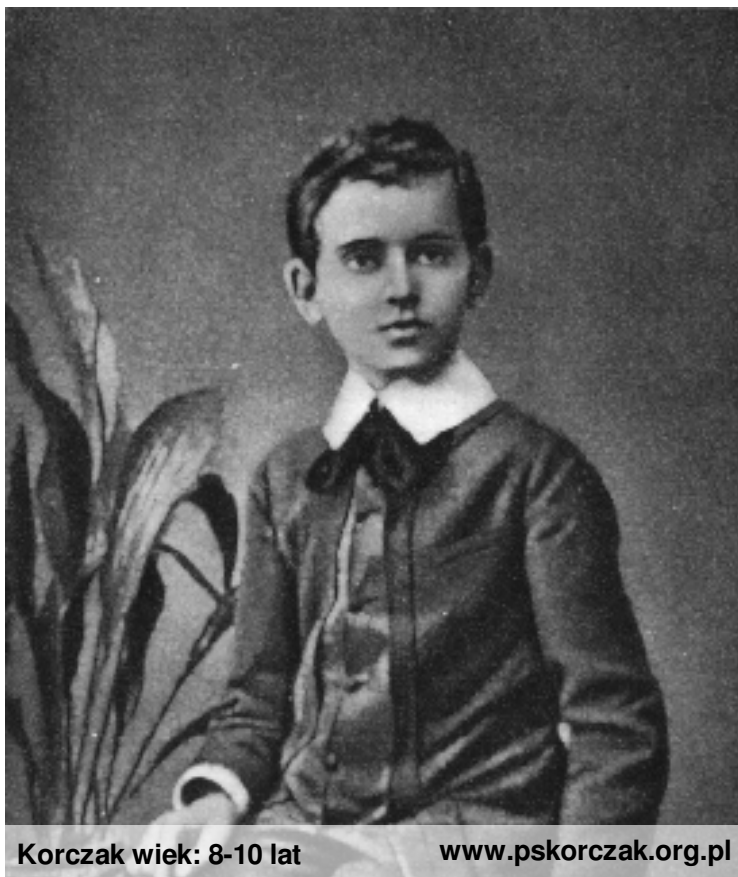
urodził się w 1878 lub 1879 roku w Warszawie. Dokładnej daty nie znamy. Ojciec Korczaka, Józef Goldszmit – ceniony warszawski adwokat – nie zadbał o szybkie sporządzenie synowi metryki. Nie angażował się także zbytnio w życie rodzinne. Jego małżeństwo z Cecylią z domu Gębicką nie należało do udanych. Wysokie dochody z kancelarii, odpowiednie powiązania rodzinne pozwalały rodzicom Korczaka znaleźć się zrazu wśród zamożnych i cenionych rodzin żydowskich. Rodzina Goldszmitów kilkakrotnie zmieniała miejsce zamieszkania. Wygoda, dostatek, domowa służba: bona, niania i kucharka zajmujące się dziećmi – w takich warunkach wychowywał się we wczesnym dzieciństwie Henryk Goldszmit.

Nie budziło to jednak jego zachwyty. Po latach będzie wspominał chłód, smutek i samotność domu rodzinnego.

Mały Henryk nie miał bliskich kontaktów ani z matką, ani z ojcem, ani z siostrą. Nie było to normą w tamtych czasach. Na dodatek, każdy z rodziny Goldszmitów zajęty był sobą i swoimi problemami. Ojciec zimny, wyniosły, ale też elegancki i dowcipny, często nieobecny w domu; nieszczęśliwa matka i wycofująca się siostra. Klimat domu rodzinnego wbija się wyraźnie w pamięć Korczaka i zaważy na jego dalszej biografii. Siedmioletni Henryk nie rozpoczynał nauki, tak jak większość dzieci w tamtych czasach, od nauczania domowego. Trafił do prywatnej szkoły przygotowującej do gimnazjum, w której panowała żelazna dyscyplina i różga. We wspomnieniach Korczaka szkoła ta stała się symbolem strachu i przemocy, samotności i bezradności ucznia wobec dominacji nauczyciela. Już na tym najwcześniejszym etapie kształcenia Korczak zobaczy niesprawiedliwość i napięcia, jakie występują między dorosłymi i dziećmi.

Janusz Korczak – najwierniejszy przyjaciel dzieci

W 1912 roku rozstał się na zawsze z pracą w szpitalu, zamieszkał przy ul. Krochmalnej 92 i objął funkcję dyrektora nowo otwartego żydowskiego Domu Sierot pozostającego pod opieką Towarzystwa "Pomoc dla Sierot". Dom Sierot stał się dla Korczaka miejscem codziennej, pogłębionej obserwacji rozwoju psychofizycznego dziecka. Tam także zrodziły się nowatorskie pomysły, takie jak: sejm, sąd, gazetka, notariat, zakłady oraz samorząd szkolny. W 1926 r. zainicjował wydawanie eksperymentalnego tygodnika dzieci i młodzieży "Mały Przegląd" - jako dodatku do dziennika "Nasz Przegląd". Było to pismo praktycznie całkowicie tworzone przez dzieci i dla dzieci. Korczak był jego redaktorem do 1930 r., później przekazał tę funkcję Igorowi Newerlemu. Ostatni numer "Małego Przeglądu" ukazał się w piątek, 1 września 1939 r. Korczak odrzucał świadomie propozycje osobistego ratunku: nie przyjął pomocy w opuszczeniu getta i ukryciu się, jaką oferowali mu przyjaciele, a w dniu deportacji, rankiem 5 sierpnia 1942 r. Zginął tam z dziećmi.. Cały oddał się dzieciom.

Janusz Korczak - nasz patron

WWW.JUNIORMEDIA.PL

Te słowa Janusza Korczaka warto zapamiętać

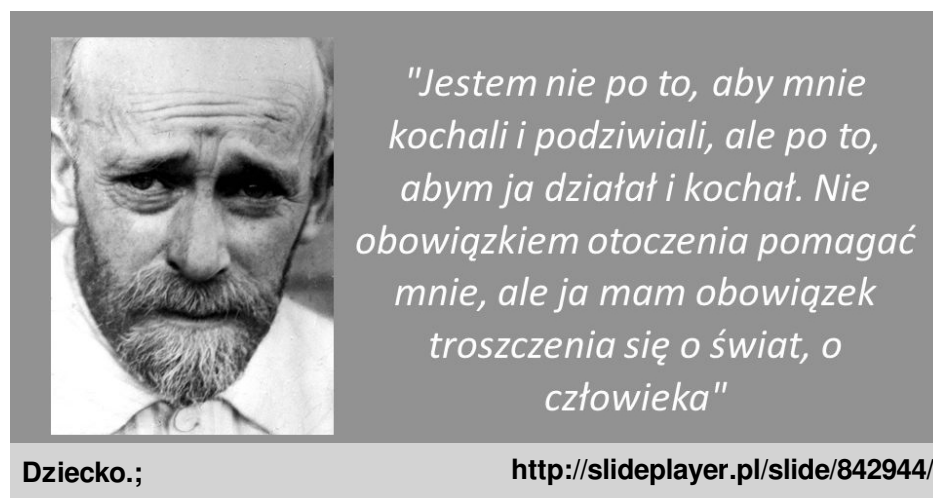
Dziecko

bnd.pl

Janusz Korczak

<http://ezop.com.pl/rok-korczaka>

Dziecko.;

<http://slideplayer.pl/slide/842944/>

Dziecko

<http://2012korczak.pl/mysli-janusza-korczaka>

Karolina

<http://slideplayer.pl/slide/805915/>

Dziecko plus.google.com/100555365493971479492/posts/RR6nZCzU4j

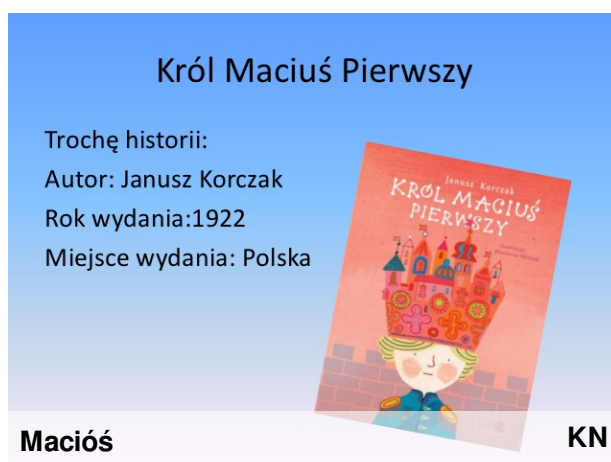

dziecko

<http://iqkartka.pl/kartka/8352.html>

Książki Janusza Korczaka: Król Maciuś Pierwszy, Król Maciuś na wyspie Bezludnej, Kajtuś Czarodziej, Bankructwo małego Dżeka, Józki, Jaśki i Franki, Jest taka historia.

Król Maciuś Pierwszy – powieść Janusza Korczaka, wydana w 1922. Opowiada ona o małym chłopcu, synu króla. Po śmierci ojca Maciuś zostaje królem. Z początku uzależniony od ministrów i etykiety jest traktowany jak rozpieszczony maluch

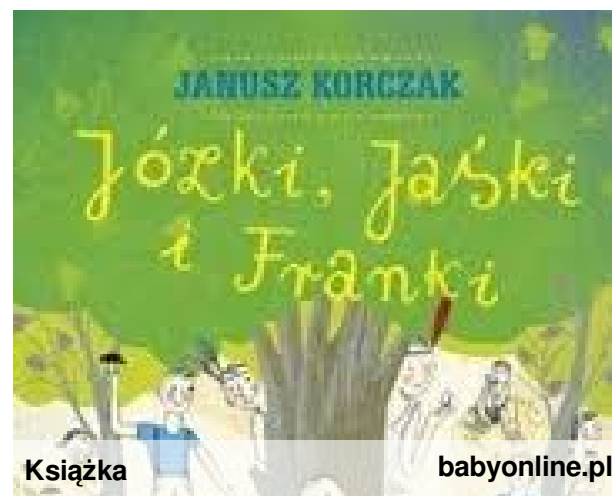
Kajtuś czarodziej – powieść dla dzieci Janusza Korczaka wydana nakładem autora w 1934 roku. W 1960 Nasza Księgarnia opublikowała książkę w ramach Klubu Siedmiu Przygód, z ilustracjami Gabrieli Rechowicza.

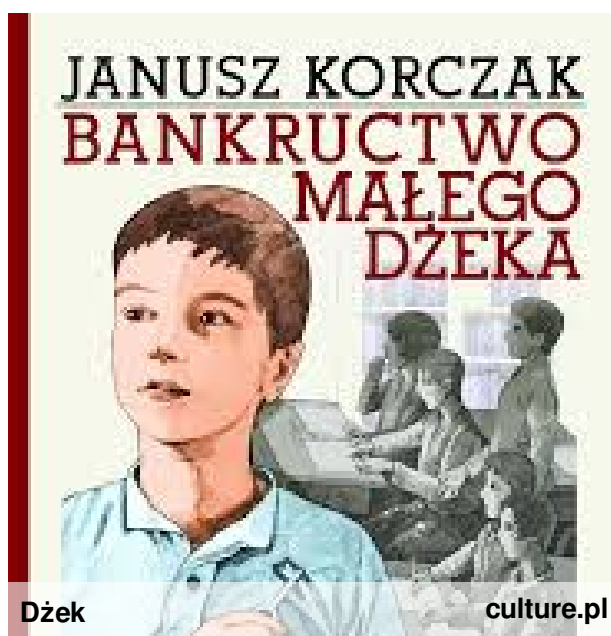
Król Maciuś na wyspie bezludnej – powieść Janusza Korczaka, wydana w 1923. Kontynuacja powieści Król Maciuś Pierwszy. Została przetłumaczona na angielski w 1990 roku. W 2009 została przetłumaczona na esperanto przez Tomasza Chmielika.

Rozpoczynają się wakacje 1908 roku, a wraz z nimi kolonie w Wilhelmówce. Stu pięćdziesięciu chłopców o niespożytych zasobach energii stara się wcielić w życie szalone pomysły, właściwe bezbrzeżnej dziecięcej wyobraźni.

Kolejna książka wznawiana z okazji Roku Korczakowskiego to opowieść pokazująca młodym czytelnikom, jak gospodarować pieniędzmi. Opublikował po raz pierwszy w 1924 roku, pozostała aktualna aż do dziś. ...

Na ulicy Krochmalnej 92 był wielki, biały budynek z tablicą „Dom Sierot”. I tam Frania po raz pierwszy zobaczyła Pana doktora. Stał przed głównym wejściem i czekał na dzieci, żeby się z nimi przywitać. Jak tylko go zobaczyłam, to wiedziałam, że Pan doktor to dobry człowiek”.

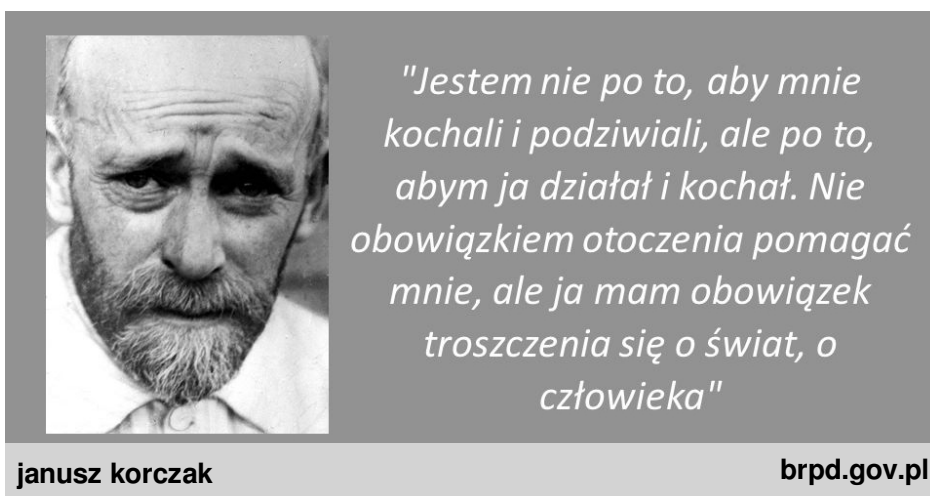

"Człowiek wrażliwy na piękno kwiatu, motyla, pejzażu, miałby być obojętny na piękno człowieka?"

Prawo

brpd.gov.pl

"Jestem nie po to, aby mnie kochali i podziwiali, ale po to, abym ja działał i kochał. Nie obowiązkiem otoczenia pomagać mnie, ale ja mam obowiązek troszczenia się o świat, o człowieka"

janusz korczak

brpd.gov.pl

janusz korczak

dzieciowo.pl

janusz korczak

ezop.com.pl

janusz korczak

2012korczak.pl

Janusz Korczak napisał wiele książek dla dorosłych, na przykład:

- „Prawo dziecka do szacunku”
- „Jak kochać dziecko”
- „Prawidła życia”
- „Dzieci ulicy, dzieci salonu”

"Nikomiu nie życzę źle. Nie umiem. Nie wiem, jak to się robi."

Dziecko

<http://www.tapeta-dziecko-oczka-niebieske>

- Janusz Korczak był prekursorem walki o prawa dziecka – domagał się, by uznano, że dziecko jest pełnowartościowym człowiekiem od chwili narodzin i ma prawo być sobą, takim jakim jest.
- Słowa Korczaka zawarte w „Prawie dziecka do szacunku” stały się ideą przewodnią i wykładnią współczesnych koncepcji ochrony praw dziecka.
- Korczak apelował do wychowawców, by zatroszczyli się o takie prawa dziecka, jak:
 - prawo do szacunku,
 - prawo do miłości i przyjaźni,
 - prawo do tajemnicy,
 - prawo do samostanowienia (do wypowiedania własnych myśli),
 - prawo do własności,
 - prawo do własnego rozwoju,
 - prawo do ruchu, do zabawy, do pracy i badania,
 - prawo do sprawiedliwości w życiu.

prawa dziwcka

<http://slideplayer.pl/slide/429351/>

Co to są prawa???

Prawa – to zbiór podstawowych praw które przysługują każdemu człowiekowi bez względu na jego rasę, płeć, kolor skóry, wyznawaną przez niego religię pochodzenie, jego poglądy, posiadany przez niego majątek itp.

